

Herr Peder Och Hans Syster

Falconer

Konungen fjärran till Ryninge for.
När fegelen sjunger I skogen.
Kvar där hemma blev syster och bror.
Mig väcker en stolts jungfruga.

"Liten Kerstin kan jag få din vilje med dig?"
När fegelen sjunger I skogen.
"Nej ty det faller svera synder därvid."
Mig väcker en stolts jungfruga.

"De skall jag dikta en lugn uppe dig."
När fegelen sjunger I skogen.
"Ljug du ty dig tror ingen över mig."
Mig väcker en stolts jungfruga.

När konungen åter från Ryninge var:
När fegelen sjunger I skogen.
"Och hur mer de ni, som hemma var kvar?"
Mig väcker en stolts jungfruga.

"Liten Kerstin hon gör både hor och mord,
När fegelen sjunger I skogen.
De språda små barn de lägga hon I jord."
Mig väcker en stolts jungfruga.

Under himmelens höjd
Blodsband skändat av djävulens verk
På denna dystra dag.
Under höstsolens glöd
Oskuld offrad för högmod och svek.
Ster nu med diktad skuld.

"Hur skall se gräset på marken kunna gro.
När fegelen sjunger I skogen.
"När faderen intet sonen vill tro?"
Mig väcker en stolts jungfruga.

Konungen sade till smesvenner tve:
När fegelen sjunger I skogen.
"Ge nu ett skogen och huggen mig ett bel!"
Mig väcker en stolts jungfruga.

Under himmelens höjd
Blodsband skändat av djävulens verk
På denna dystra dag.
Under höstsolens glöd
Oskuld offrad för högmod och svek.
Ster nu på gravens rand.

Arla fulljet red, kyrkogården var dess mel
Sen liten Kerstin kastades på riddaste bel.
Mina lemmar brinna röda, mina belster brinna ble.
"Gud nede mig som skall upp därpå"

"Hör mig Herr Peder vad jag säger dig,
I Jesu namn jag önska lite vatten till mig!"
Se satte han ett horn på det längsta spjut,

De fe sme dropparna de spillde han ut.

Under himmelens hujd
Blodsband skändat av djävulens verk
Pe denna dystra dag.
Under hystsolens glöd
Oskuld offrad för hugmod och svek.
Ster nu I legors sken.

Det kommo tve duvor av himmelen ned,
När fegelen sjunger I skogen.
När de foro upp, se voro de tre.
Mig vacker en stolts jungfruga.

Der kommo tve korpar av helvetet opp,
När fegelen sjunger I skogen.
De togo Herr Peder med själ och med kropp.
Mig vacker en stolts jungfruga.